

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik kimerültetek, és meg vagytok terhelve: én majd nyugalmat adok nektek! Vegyétek magatokra az én igámat, és tőlem tanuljatok, mert szelíd vagyok és alázatos szívű - és majd nyugalmat találtok lelketeknek: az én igám ugyanis kényelmes, és az én terhem könnyű!”

A mai szakaszt megelőző versekben, Jézus jajt kiált a megátalkodott (a bűnben megmaradó) városokra. Azt mondja, hogy az igazságait az Atya kijelenti a kicsinyeknek és elrejtí a bölcsék elől, (akik magukat bölcsnek gondolják).

Jézus hív magához és mit ígér? *Nyugalmat találtok lelketeknek.*

Gépekkel körülvett életünkben megszokhattuk, hogy azokhoz a legjobb használati utasítást az írja meg, aki készítette, mert ő tudja mi célból készült a gép.

Hitünk szerint Isten, teremtette az embert. Ő tudja tehát, hogy mire kell használni az ember életét. Ahhoz, hogy az életünk emberhez méltó (funkcióját betöltő) legyen, az isteni törvényt kell követnünk.

Jézus rámutat a bűnös városokban élők élete és az Ő követőinek ajánlott élet közötti különbségre. Az egyiknek, jaj-sorsú, a másiknak testreszabott, élhető.

Nyugalmat találtok lelketeknek. Mitől lehet Jézus biztos abban, hogy nála ezt megtaláljuk? Mert Vele azt az életet éljük, amit Isten elképzelt rólunk: Nem törekszem a másik fölé helyezni magam. Osztodom a javaimban. Nem bántom a másikat, mert tudom, ha velem teszik, az nekem is fáj. (a helyén kezelem a dolgokat!).

Nyugalmat találtok lelketeknek. Ez nem a langyos vízben ülés nyugalma, nem a semmittevésé. Lehetsz bármilyen kihívás, erőpróba, megpróbáltatás közepén, ha *nyugalmad van a lelkedben*, a helyeden vagy! Épp akkora a terhed (igád), amekkora neked kell. Személyre szabott.

Ezt ígéri Jézus. A másik élet a tülekedésé, a verekedésé.

Tapasztaltad már?

Aczél Márta (Halásztelek)

„Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok...”

Mind a három szentírási rész arra figyelmeztet minket, hogy egyedül erőtlenek vagyunk, és a földre rogyunk az élet terheinek súlya alatt.

De ha föl tudjuk emelni a tekintetünket, és belekapaszkodunk a Jóistenbe, rá tudjuk bízni magunkat, akkor erőt kapunk és megtaláljuk a lelkünk nyugalját.

Tudnunk kell megállni a mindennapok viharaiiban Istenünk előtt, és tudnunk kell bizalommal kérni őt, hogy borítson be szeretetével.

Bakonyi Mária